

102212

Kjære Anton Olstad,

takk for brev og kopi. Om den må jeg si at ditt manus - etter mitt skjønn - er noe av det mest gjennomarbeidede og nøkterne som har sett dagens lys når det gjelder kap.-spørsmålet.

jeg vil gjerne bemerke

Da oberst Getz kapitulerte med 5. brigade hadde han ammunisjon for bare 1 - en- slagdags behov. Ifølge Undersøkelseskomiteens Innstilling hadde Norge 9.4.40. ammunisjon for 3 - tre - slagdagers behov. Hegra festning hadde 15 maskingeværer (mitraljøser ?) Det var ammunisjon bare til 5.

At Ruge gikk frivillig i fangenskap er ikke bestridt. Med andre ord; Han lot seg ta til fange. Av hensyn til Ruges ettermåle burde det kom klart frem at det 10.6.40 hverken var krig eller at "krig forestod" jfr. militære strl paragraf 89 "Krigsmand som under Krig eller naar Krig forestaar, lader seg ta tilfange, straffes med ...

Av undersøkelseskommissjonen fremgår at "Ruge sa fra til generalstabsjefen, oberst Hansson, at han burde bli hjemme."

Bl.a. Hjelmtveit har opplyst at de flyvere som dro til England reiste frivillig. Hva som er oversett er at kaptien Ole Reistad og flere flygere ble beordret å dra til Finland for å søke å få opprettet en flyskole der.

Det har feilaktig vært hevdet at det ikke fantes plass for infanteristyrker på de båter som gikk til England. Undersøkelseskom. nevner et polsk skip som kunne ha tatt flere tusen mann. De norske skip Ariadne og Kronprins Olav hadde plass for nokså mange soldater. At de to sistnevnte skip ble senket etter at de forlot norsk ~~far~~ er en annen sak.

Har du lagt merke til at Hjelmtveit i "Vekstår og Vargtid" ikke nevner den bestandig påberopte Proklamasjon. Derimot forteller han om statsrådvedtaket 7.7.40

" vil det være håpløst for Norge å fortsette krigen."

Sverre Hartmann minner om at det som her står er ikke at det er håpløst å fortsette krigen i Norge, men at det er håpløst for Norge som stat å fortsette krigen.

En ting som er oversett er ingentjenestemenn fra Forsvarsdep. dro til England i junidagene 1940. Nygaardsvolds sekretær, Finn Larsen, spurte om han skulle være med. Han ble stillet. Da han fikk høre at hans oppdrag etter eventuell ankomst til England ville bli å gå rundt i butikkene for å hjelpe de statsrådsfruer som ikke kunne engelsk, takket han nei og ble hjemme.

I forbindelse med "polititroppene" bes du være klar over opplysn. i Kai Manneimers avhandling "Norge och norska exilregjeringen under kriget

"de "polititroppene" få dock ej innsättas i samband med befrielsen."

Av Den militære UKs rapport side 171 nederst fremgår at FOK den 5.6.40 sendte et telegram til Stockholmslegasjonen

"Sen/foreløbig ikke nordover befal og menig vernepliktige, som har måttet love ikke å delta i krigshandlinger med Tyskland."

Dette viser at Ruge kjente og respekterte Landkrigsreglementets bestemmelser art 10-12. Etter disse er det forbudt for en regjering både å kreve og å ta i mot tjenester fra noen som har avlagt æresord om ikke å kjempe videre.

Kaptein John Rongnes og noen flere offiserer bl.a. Nitter Hauge, ønsket ikke å gi æresord. Det var først etter at Ruge hadde henstillet til dem om å æresforplikte seg, at de ga løftet. Jeg vil anta at en henstilling fra landets forsvarssjef må kunne betraktes som en ordre.

Dersom det er riktig det som står hos Grimnes i "Hjemmefrontens ledelse" ble forannevnte ^{Ruge}kalt (beodret ?) til London. I så fall begikk Nygaardsvoldregjeringen "war crime" Flere offiserer, bl.a. Helseth, som også hadde avgitt æresord organiserte illegale grupper. Etter det bl.a. Nic Stang har opplyst forekom ikke skjerpet forhør før etter at det ble klart for tyskerne at det fantes offiserer som hadde brutt æresordet.

I avisene 16. august 1943 heter det at arrestasjonen av offiserene skjedde fordi flere offiserer hadde brutt sitt æresord og flyktet.

Av de rundt 1500 offiserer som ble arrestert og samlet på Hvalsmoen hadde mot slutten av august 1943 500 fått lov å reise hjem, bl.a. general Hvinden Haug. Alt vernepliktig befal over 55 år ble hjemsendt. Dessuten alle vernepliktige offiserer som ikke hadde hatt øvelse etter 1930 og alle offiserer som ikke hadde deltatt i felttoget i 1940.

Ved Prevention of Crime Acts som England ga under urolighetene i Irland i slutten av forrige århundre, ble det gitt nokså vid adgang til administrativ fengsling for å hindre (min understr. oppstand. Både under 1. og 2. verdenskrig ble sivile statsborgere ihenhold til Defence of the Realm Act holdt i forvaring, bl.a. ble NS-medlemmer fra Svolvær som ble bortført under raidene, holdt i forvaring på Isle of Man.

En okkupant kan også - uten å forgå seg mot folkeretten - ta både sivil- og militærpersoner i forvaring, dersom de er en rell trussel mot okkupasjonsmakten.

"Okkupanten må ha adgang til å sikre seg mot underjordiske organisasjoner."

hevder O.T. Rød i "Fra krigens folkerett side 163.

Om arrestasjonen av norske offiserer i august 1943 uttaler advokat Rød

"Derimot kan både de og andre offiserer som overhodet ikke har deltatt i krigshandlinger, tas i forvaring. Det er i virkeligheten dette som ble gjort med de norske offiserer." (min understr.)

Forholdet er her at offiserene jo var tatt som krigsfanger og løslatt Da kan de ikke tas som krigsfanger på ny, men som nevnt de kan tas i internering (forvaring) Men det er neppe noe til hinder for at de kan behandles som krigsfanger. Selvsagt kunne offiserene ha blitt tatt til fange på ny, men først etter at de hadde deltatt i krigshandlinger.

Etter folkeretten var regjeringen Nygaardsvold ikke folkerettslig kvalifisert til å føre krig. Det er nemlig iflg bl.a. Oppenheim

21/10.6.40

Lauterpacht ~~er~~ nemlig bare suverene stater som er legalt kvalifisert. "Halvt eller delvis suverene stater er ikke kvalifisert" uttaler Oppenheim.

Når et land får sitt område okkupert tapes ikke suverniteten, men den suspenderes. Da Sovjet sa opp den diplomatiske forbindelse med Norge i mai 1941 var begrunnelsen som kjent "Da Norge ikke lenger er en suveren stat.

Statlig suvernitett faller i to, den innre og den ytre. Hovedbestanddelen i den ytre er at landet har det som i folkeretten kalles aktiv og passiv gesandtsskapsrett. Jfr. her Norges Krig^{II} side 103 nederst

"Eire som holdt så strengt på sin nøytralitet avslo å ta moten noen norsk sendemann."

Som kjent nektet Sverige å gi Smith-Kielland diplomatisk immunitet. Jens Bull ble underrettet om at eventuelt nyansatt ved Stockholmslegasjonen ville bli ansett som privatpersoner. Det var først fredag den 17. desember 1943 at Jens Bull ble mottatt i høytidelig audiens på Stockholm.^{Stoff} Da var svensk roing igang for fullt.

En annen ting som beviser at Norge ikke var en suveren stat er opplysningen hos Strupp Schlocauer

"Die britischen Behörden behielt sich aber vor, die Erlasse der Exilregierungen zu überprüfen."

Til din anførsel "Okkupasjonsmakten stilte nordmenn for krigsrett" vil jeg be deg legge merke til de kunngjøringer og begrunnelser som ble nevnt etter f.eks. en dødsdom "for begunstigelse av en fiendtlig stat" Denne fiendtlige stat var ikke Norge, men som regel England.

I forbindelse med tolkningen av "die gesamten" - samtlige - har jeg undersøkt i en stor svensk ordbok hva samtlige betyr. Her står det "Samtlige - alla utan undantag av en enda en"

Jeg antar at du er kjent med Vik-saken fra Svolvær. Sakfører Vik reiste erstatningssak mot den norske stat for at han var blitt bortført til England og internert. Jfr. Kjelstadli "Hjemmestyrkene" note 41 side 359 "Staten ved erstatningsdir. hevdet at raidet var et britisk foretagende. Den norske stat ikke i noe tilfelle kunne påføres erstatningsplikt. Dette ble tatt til følge og ~~Norge~~ vant saken." NB

I KJELSTRUPDOMMEN HAR SOLEM NEVNT SVOLVÆR RAIDET SOM EKSEMPEL PÅ NORSK KRIGSHANDLING.

På ark I nevnte jeg at ingen tjenestemann fra Forsvarsdep. ble med til England i junidagene 1940. Her glemte jeg å sitere Nina og Kristian Gleditch i "Fra kampårene" side 70.

"Det var knapt om plassen og hver statsråd og hver statsråd fikk bare ta med seg to eller tre funksjonærer fra sitt dep. Vi fikk fullstendig fritt valg om vi ville reise eller bli i Norge. Vi fikk ingen løfter om arbeid i England, Regjeringen visste ikke selv hvordan arbeidsvilkårene ville bli hverken for dem eller oss."

Jfr. her T. Øksnevad : "Johan L. Movinckel" side 175

"Det var bedre å ~~å~~ for få enn for mange ble det iflg. Trygve Lie sagt. Vi visste ikke hva vi gikk i møte."

Det samme har Sven Nielsen sagt til "Stavangeren"

Når det gjelder spørsmålet om Norge tilhørte de allierte under den annen verdenskrig så er dette selvsagt i første rekke et folkerettslig spørsmål. Når en av verdens fremste folkeretts eksperter Oppenheim hevder at

.."Belgium and Norway were not allies",

så forbauser det meg at professor Grimnes skal føle seg kompetent til å overprøve en folkerettslærds klare uttalelse. Professoren har på flere måter vist seg som en utmerket mann. Men på området folkerett antar jeg at han er like uvitende som du og jeg er i atomfysikk.

Foruten de kilder jeg har henvist til tidligere nevner jeg at Kong Haakon sa "De allierte har gitt oss vårt land tilbake." Se også Derry "Det britiske felttog i Norge side 287

" general Fleischer formelt protesterte mot at hans avd. ble innbefattet i begrepet de allierte."

Jfr. her Birger Gotaas "Fra 9. april til 7. juni " side 134

"I min mangel på kjennskap til militær terminologi var jeg i en kommentar til erobringen av Bjerkvik kommet i skade for å skrive om "de alliertes operasjoner" i stedet for "de norske og de allierte troppers."

Grimnes m.fl. synes å legge vekt på at det var et slags de facto allianseforhold. Samboere har jo også et de facto ekteskapsforhold. De deler bord og seng og lever som om de var gift. Men ektefeller i lovens forstand er de ikke. Det blir de først etter et giftemål. Hvis ingen protesterer kan jeg ta en fraflyttet eiendom i bruk og leke eier. Men eier er jeg først den dag skjøte/kjøpekontrakt er tinglest og innført i grunnboken. Jeg har grunnbokshjemmel.

Selv Skodvin innrømmer at "avtalen var ikkje formalisert" For det første var det jo ikke inngått noen avtale. Noe utkast til avtale var det, slik Koht må forstås, heller ikke. Et skjøte som "ikkje er formalisert" ved tinglysning er ikke et skjøte og har ingen rettsvirkning.

Ovenstående er skrevet i en viss fart. Vennligst undskyld slett systematikk og hastverks skrivefeil.
De kopier du ber om ettersendes.

Beste hilsen fra Halldis og meg

NB Jeg klipper bort ditt navn på ark I og sender kopier til professor Grimnes.